Prima instanță: Judecătoria Chișinău, (sediul Centru), judecător Cușnir Svetlana

Dosarul nr. 2rc- 181/25
PIGD: (2-24036551-02-2rc-20082025)

D E C I Z I E

16 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în interesele SRL „Venisa-Aur-M”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Onix-V.M.” către SRL „Venisa-Aur-M”, intervenienți accesorii Spasov Ludmila, Savva Alisa, Semionova Maria, Apostol Irina, Cibotari Victoria, Carbune Evghenii și Cebotari Alexei, cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 1 august 2025, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului SRL „Venisa-Aur-M”, avocatul Pruteanu Vasile, privind anularea parțială a sechestrului,-

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 3 aprilie 2024, SRL „Onix-V.M.” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „VenisaAur-M” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 293 087,91 lei.

Ulterior, la 6 decembrie 2024, prin intermediul cancelariei instanței de judecată, avocatul Bejan Sergiu în interesele SRL „Onix-V.M.”, a depus o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, solicitând aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate în conturile bancare, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin societății-pârâte, în limita valorii acțiunii.

În motivarea cererii, a invocat că pârâta ar acționa cu rea-credință și s-ar eschiva de la achitarea datoriei, existând riscul imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 6 decembrie 2024, s-a aplicat sechestru asupra mijloacelor băneşti din conturile bancare ce aparţin pârâtei SRL „Venisa-Aur-M”, c/f 1006600047468, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 62, inclusiv pe bunurile mobile și imobile ale acesteia, în limita sumei de 293087,91 lei, care vor fi depistate de către executorul judecătoresc.

În ședința de judecată din 5 mai 2025, reprezentantul SRL „Venisa-Aur-M”,

avocatul Pruteanu Vasile, a înaintat o cerere privind anularea parțială a sechestrului aplicat prin încheierea Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 6 decembrie 2024, asupra mijloacelor bănești, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ce aparțin SRL „Venisa-Aur-M”, solicitând reducerea limitei sechestrului de la 293 087,91 lei la 180 039,51 lei.

În motivarea cererii, a invocat că, chiar și raportat la poziția reclamantei potrivit căreia, la momentul adresării în instanță, datoria constituia 293 087,91 lei, în perioada 16 aprilie – 16 iulie 2024 pârâta ar fi achitat suma de 113 048,40 lei pentru bunurile recepționate în temeiul facturilor fiscale din 7 februarie 2024. Astfel, potrivit susținerilor sale, cuantumul pretinsei datorii s-ar fi diminuat până la 180 039,51 lei.

Subsecvent, a susținut că, reclamanta deși cunoștea despre plățile efectuate de pârâtă, ar fi solicitat menținerea măsurii de asigurare în limita valorii inițiale a revendicărilor, prezentând instanței un cuantum al datoriei superior celui pretins restant.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 1 august 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului societății-pârâte, SRL „Venisa-Aur-M”, avocatul Pruteanu Vasile, privind anularea parțială a sechestrului, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Onix-V.M.” către SRL „Venisa-Aur-M” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Pentru a dispune astfel, prima instanță a reținut că, judecarea chestiunii vizate în sensul invocat de reprezentantul SRL „Venisa-Aur-M”, avocatul Pruteanu Vasile, presupune prejudecarea fondului litigiului, iar acceptarea unui asemenea raţionament ar echivala cu o prejudecare a fondului cauzei, care priveşte examinarea litigiului, fapt inadmisibil la această etapă a procesului judiciar.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 4 august 2025, avocatul Pruteanu Vasile în interesele SRL „Venisa-Aur-M”, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 1 august 2025, prin care a solicitat casarea integrală a acesteia și admiterea cererii privind anularea parțială a sechestrului aplicat prin încheierea din 6 decembrie 2024, prin diminuarea limitei acesteia de la 293 087,91 lei la 180 039,51 lei.

Argumentele recurentului:

În motivarea recursului, avocatul Pruteanu Vasile în interesele SRL „Venisa-Aur-M”, a invocat netemeinicia încheierii Judecătoriei Chișinău, (sediul Centru) din 1 august 2025, susținând că instanța de fond nu a examinat în esență circumstanțele invocate în cererea privind anularea parțială a măsurilor de asigurare a acțiunii.

A relevat că, prin încheierea din 6 decembrie 2024, asupra mijloacelor bănești și a bunurilor mobile și imobile ale recurentei a fost aplicat sechestru în limita valorii acțiunii de 293 087,91 lei.

Totodată, a nuanțat că la data aplicării măsurii de asigurare, cuantumul pretinsei datorii constituia în realitate 180 039,51 lei, întrucât, în perioada 16 aprilie – 16 iulie 2024, aceasta achitase suma de 113 048,40 lei pentru bunurile recepționate în baza facturilor fiscale din 7 februarie 2024.

Recurenta a susținut că plățile respective au fost efectuate anterior depunerii cererii privind aplicarea sechestrului și sunt confirmate prin ordinele de plată prezentate instanței.

În acest context, a pretins că reclamanta, deși cunoștea despre achitările efectuate, ar fi solicitat aplicarea sechestrului raportat la valoarea inițială a pretențiilor, ceea ce ar fi determinat instituirea unor restricții asupra patrimoniului recurentei într-un cuantum superior datoriei pretins restante și ar fi creat impedimente în desfășurarea activității sale economice.

De asemenea, a contestat concluzia instanței de fond potrivit căreia examinarea achitărilor efectuate ar echivala cu prejudecarea fondului litigiului.

La fel, a opinat că reducerea întinderii sechestrului până la suma de 180 039,51 lei, nu ar presupune soluționarea anticipată a fondului cauzei și nici nu ar afecta posibilitatea executării unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii, această sumă reprezentând, potrivit recurentei, valoarea actuală a revendicărilor.

În susținerea poziției sale, recurenta a făcut trimitere la art. 176 alin. (2) Cod de procedură civilă, invocând că sechestrarea bunurilor trebuie realizată în limita valorii revendicărilor din acțiune, precum și la art. 180 alin. (1) Cod de procedură civilă, referitor la posibilitatea anulării măsurii de asigurare a acțiunii la cererea pârâtului.

În consecință, a solicitat casarea integrală a încheierii din 1 august 2025 și admiterea cererii privind anularea parțială a sechestrului, prin reducerea limitei acesteia de la 293 087,91 lei la 180 039,51 lei.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, *Curţile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, reține că din lucrările dosarului urmează că încheierea primei instanțe a fost pronunțată la 1 august 2025, însă la materialele cauzei lipsesc date privind momentul comunicării acesteia recurentei.

Corespunzător, Colegiul conchide că, recursul declarat de către avocatul Pruteanu Vasile în interesele SRL „Venisa-Aur-M” la 4 august 2025, a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

În temeiul art. 175 alin. (1) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept*: *a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.*

Conform alin. (2) a articolului indicat, *judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.*

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă *„în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii”.*

În acest context Colegiul notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru soluționarea cererii privind anularea măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează a fi apreciat dacă circumstanțele invocate de partea care

solicită anularea sunt de natură să justifice înlăturarea, totală sau parțială, a măsurii instituite, prin raportare la scopul acesteia și la obiectul pretențiilor deduse judecății.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar reține că, la 3 aprilie 2024, SRL „Onix-V.M.” a înaintat acțiunea privind încasarea de la SRL „Venisa-Aur-M” a datoriei în sumă de 293 087,91 lei, iar la 6 decembrie 2024, la solicitarea reclamantei, prima instanță a aplicat sechestru asupra mijloacelor bănești, precum și asupra bunurilor mobile și imobile ale pârâtei, în limita aceleiași sume.

Ulterior, la 5 mai 2025, pârâta SRL „Venisa-Aur-M” a solicitat anularea parțială a sechestrului, prin diminuarea limitei acesteia de la 293 087,91 lei la 180 039,51 lei, invocând efectuarea, în perioada 16 aprilie – 16 iulie 2024, a unor plăți în sumă totală de 113 048,40 lei pentru bunurile recepționate în baza facturilor fiscale din 7 februarie 2024.

Prin încheierea din 1 august 2025, instanța de fond a respins această solicitare, apreciind că examinarea susținerilor pârâtei în sensul constatării stingerii parțiale a datoriei ar presupune verificarea unor aspecte ce țin de fondul raportului juridic litigios.

Colegiul judiciar apreciază această concluzie ca fiind justificată în circumstanțele speței, or în primul rând, se atestă că plățile în cuantum de 113 048,40 lei, pe care recurenta își întemeiază solicitarea de diminuare a sechestrului, ar fi fost efectuate în perioada 16 aprilie – 16 iulie 2024, respectiv anterior aplicării măsurii de asigurare prin încheierea din 6 decembrie 2024.

Prin urmare, circumstanțele respective nu reprezintă, prin ele însele, o modificare intervenită ulterior instituirii măsurii de asigurare, susceptibilă să demonstreze că întinderea măsurii stabilite inițial nu mai corespunde situației procesuale existente.

Mai mult, instanța de recurs reține că, simplul fapt al prezentării unor ordine de plată nu permite, la etapa examinării cererii privind anularea parțială a sechestrului, constatarea certă că suma pretinsă prin acțiune s-a diminuat cu valoarea plăților respective.

Totodată, stabilirea efectului juridic al acestora presupune verificarea destinației plăților, a raportului lor cu facturile fiscale și obligațiile invocate de părți, precum și determinarea existenței și întinderii creanței reclamantei, aspecte care țin nemijlocit de fondul litigiului.

În aceste condiții, Colegiul civil notează că, argumentul recurentei potrivit căruia datoria ar constitui în realitate 180 039,51 lei, pornește de la o premisă care nu a fost încă stabilită prin soluționarea fondului cauzei.

Așadar, acceptarea acestei susțineri în cadrul procedurii privind anularea măsurii de asigurare ar presupune ca instanța să statueze anticipat asupra efectului extinctiv al plăților invocate și, implicit, asupra cuantumului obligației litigioase.

Din același considerent, Colegiul judiciar nu poate reține nici critica potrivit căreia reclamanta, cunoscând despre achitările efectuate, ar fi indus instanța în eroare prin raportarea măsurii de asigurare la suma de 293 087,91 lei. Or, o asemenea concluzie ar putea fi formulată numai după stabilirea faptului că plățile invocate au stins efectiv, în cuantumul pretins de pârâtă, obligația care constituie obiectul acțiunii.

Corespunzător, până la soluționarea fondului, această împrejurare constituie o chestiune litigioasă între părți și nu poate fi considerată dovedită exclusiv prin prisma poziției procesuale a recurentei.

Colegiul judiciar respinge și argumentul întemeiat pe art. 176 alin. (2) Cod de procedură civilă, întrucât norma citată stabilește că sechestrarea bunurilor se efectuează în limita valorii revendicărilor din acțiune.

În speță, valoarea pretenției formulate de SRL „Onix-V.M.” este de 293 087,91 lei, iar sechestrul a fost instituit în limita acestei sume, fără a depăși valoarea revendicărilor deduse judecății.

La materialele examinate nu se atestă că reclamanta și-ar fi redus pretențiile formulate prin cererea de chemare în judecată la suma de 180 039,51 lei sau că ar fi renunțat parțial la acțiune, dimpotrivă, pretenția privind încasarea sumei de 293 087,91 lei continuă să constituie obiectul examinării judiciare.

În consecință, cuantumul pe care pârâta îl consideră datorat nu poate fi asimilat, la această etapă, valorii revendicărilor din acțiune în sensul art. 176 alin. (2) Cod de procedură civilă.

În acest context, Colegiul judiciar precizează că, regula proporționalității măsurii de asigurare nu presupune raportarea sechestrului la partea de creanță recunoscută de pârât, ci impune ca măsura să nu depășească întinderea revendicărilor aflate în litigiu. Or, sechestrul dispus în speță a fost limitat la suma de 293 087,91 lei, corespunzătoare valorii pretenției patrimoniale formulate de reclamantă.

De asemenea, Colegiul judiciar apreciază că, trimiterea recurentei la prevederile art. 180 alin. (1) Cod de procedură civilă nu este de natură să determine o soluție diferită. Faptul că norma citată conferă pârâtului dreptul de a solicita anularea măsurii de asigurare nu implică, prin sine, admiterea unei asemenea cereri, instanța urmând să verifice dacă motivele și circumstanțele invocate justifică înlăturarea totală sau parțială a măsurii dispuse.

În speță, recurenta nu a demonstrat că împrejurările care justifică menținerea măsurii de asigurare au încetat ori că valoarea revendicărilor din acțiune a fost modificată. Argumentele acesteia se întemeiază, în esență, pe propria apreciere asupra cuantumului datoriei restante, chestiune care urmează a fi tranșată odată cu examinarea fondului cauzei.

Colegiul judiciar apreciază ca neîntemeiat și argumentul potrivit căruia diminuarea sechestrului până la suma de 180 039,51 lei, nu ar afecta executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii. Or, o asemenea susținere pornește de la premisa că întinderea obligației pârâtei s-ar limita la suma menționată, deși cuantumul creanței constituie una dintre chestiunile litigioase ce urmează a fi stabilite la examinarea fondului cauzei.

În aceste condiții, la etapa soluționării cererii privind măsurile de asigurare, instanța nu poate anticipa concluzia asupra întinderii obligației deduse judecății.

Totodată, instanța de recurs constată că, susținerea recurentei privind crearea unor impedimente considerabile în desfășurarea activității economice nu poate constitui, în sine, un temei suficient pentru anularea parțială a sechestrului.

În acest sens, recurenta nu a individualizat consecințe concrete din care să rezulte caracterul disproporționat al măsurii aplicate în raport cu scopul urmărit, limitându-se la a invoca drept excesivă întinderea sechestrului prin raportare la cuantumul datoriei pe care îl consideră restant, respectiv suma de 180 039,51 lei.

De altfel, măsura dispusă nu grevează nelimitat patrimoniul SRL „Venisa-Aur-M”, încheierea din 6 decembrie 2024, stabilind expres limita sechestrului la suma de 293 087,91 lei, corespunzătoare valorii acțiunii.

Prin urmare, raportat la circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar constată că, argumentele invocate de recurentă nu demonstrează existența unor temeiuri suficiente pentru diminuarea măsurii de asigurare până la suma de 180 039,51 lei, or instanța de fond a apreciat justificat că stabilirea efectului plăților invocate asupra cuantumului creanței ar presupune examinarea unor chestiuni ce urmează a fi soluționate odată cu fondul litigiului.

În consecință, Colegiul judiciar apreciază ca neîntemeiată susținerea potrivit căreia prima instanță nu ar fi examinat efectiv argumentele invocate în cererea privind anularea parțială a sechestrului.

În mod similar, Colegiul Civil reține că din motivarea încheierii contestate rezultă că instanța a identificat aspectele relevante pentru soluționarea cererii și a justificat de ce pretinsa diminuare a datoriei nu poate constitui, la această etapă procesuală, un temei suficient pentru reducerea limitei măsurii de asigurare.

Prin prisma normelor legale citate și a circumstanțelor constatate în cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ conchide că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 1 august 2025, este legală și întemeiată, iar argumentele invocate în recurs nu justifică casarea acesteia.

În consecință, recursul declarat de Pruteanu Vasile în interesele SRL „Venisa-Aur-M" urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de Pruteanu Vasile în interesele SRL „Venisa-Aur-M".

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 1 august 2025, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea reprezentantului societății-pârâte, SRL „Venisa-Aur-M", avocatul Pruteanu Vasile, privind anularea parțială a sechestrului, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Onix-V.M." către SRL „Venisa-Aur-M" cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele completului, judecătorul Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu